

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1361/2019
18.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика у саизвршилаштву, у вези са чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ирене Ђорђевић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Оливера Ињца, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К број 161/17 од 18.02.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж1 број 220/19 од 27.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 18. децембра 2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ирене Ђорђевић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Оливера Ињца, поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 6К број 161/17 од 18.02.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж1 број 220/19 од 27.08.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтеви у осталом делу **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 6К број 161/17 од 18.02.2019. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ у саизвршилаштву, у вези члана 33. КЗ, а окривљени ВВ због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ у подстрекавању, у вези члана 34. КЗ, за која дела су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године. У ове казне, окривљенима АА и ББ урачунато је време проведено у притвору од 24.11.2016. године до 12.12.2016. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. став 1. КЗ, према окривљеном ВВ изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то 15 ПВЦ цаква зелене боје, у којима се налази мешавина резаног дувана и прерађевине од дрвета - пиљевине, тежине 271,60 кг.

На основу члана 264. став 1. КЗ одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљених, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 број 220/19 од 27.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Ирене Ђорђевић, браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорана Костића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марије Антић, а пресуда Основног суда у Нишу 6К број 161/17 од 18.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Ирена Ђорђевић, због повреде закона из члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од одговорности;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Оливер Ињац, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, измењеном већу, уз истовремени захтев да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже.

Врховни касациони суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви поднети, па је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтеви су неосновани у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу недозвољени.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених АА и ББ наводе да је правноснажна пресуда

заснована на доказу на којем се према одредбама ЗКП не може заснивати - на наредби за претресање стана и других просторија од 24.11.2016. године, која се односила на просторије у ..., у улици ... број .. и на окривљеног ВВ, док је супротно овој наредби претрес стана од стране полицијских службеника обављен у магацину који припада објекту број .. у ... улици, чији је власник ГГ, син окривљеног ВВ. С`тога се, према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ирене Ђорђевић, докази који су пронађени приликом претреса објекта под кућним бројем .. не могу сматрати законитим доказима и на истима се не може заснивати пресуда, сходно члану 16. став 1. ЗКП, а према наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Оливера Ињца реч је о незаконитом доказу јер је претрес извршен мимо наредбе суда и без сагласности држаоца просторија на адреси улица ... број .. у ..., обзиром да синовима окривљеног од стране полицијских службеника није предочено да се наредба за претрес односи само на објекат број .. и да не постоји наредба за претрес објекта под бројем .. у наведеној улици, а очигледно је да без овог доказа не би била донета пресуда којом се окривљени оглашавају кривим.

По оцени Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених неосновано указује.

Наиме, на исту битну повреду одредаба кривичног поступка, браниоци окривљених указивали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Виши суд у Нишу, као другостепени, је у својој пресуди Кж1 број 220/19 од 27.08.2019. године на страни 3 став 2 изнео јасне разлоге због чега прихвата као правилан став првостепеног суда да записник о претресању стана и других просторија од 24.11.2016. године не представља незаконит доказ, те да је прибављен у свему у складу са одредбама ЗКП, односно разлоге које је првостепени суд о томе изнео на страни 30, став 2, 3. и 4. и страни 31, став 1. и 2 своје пресуде. Како ове разлоге и Врховни касациони суд у свему прихвата као јасне и довољне, то у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује, а наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у овом делу оцењује неоснованим.

У осталом делу, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ одбачени су као недозвољени.

Наиме, у уводу захтева бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 439. ЗКП, међутим у образложењу захтева не наводи конкретно у чему се ова повреда кривичног закона састоји, већ с`тим у вези истиче да је за кривично дело из члана 359. став 1. КЗ неопходно да је окривљени злоупотребио своје службено овлашћење, односно искористио свој службени положај, прекорачио границе службеног овлашћења или да није вршио своју службену дужност, а да у конкретном случају окривљени АА није учинио ништа од наведеног, већ је поступао у складу са својим службеним овлашћењима. Како изложеним наводима захтева бранилаца окривљеног у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног

лека окривљеног преко браниоца, то је захтев браниоца окривљеног АА у овом делу одбачен као недозвољен.

Истим захтевом, као и захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, полемиче се са исказом сведока ДД и истиче да полицијски службеници приликом обављања претреса нису ни питали окривљеног ББ да ли је власник свих или само неког од објеката који се налазе у дворишту и да ли се воде под истим бројем, те су обавили претрес свих просторија иако је кућни број .. био назначен на предметном објекту. Како се и овим наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то су захтеви и у овом делу одбачени као недозвољени.

Најзад, наводима оба захтева указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је другостепени суд био дужан да да јасне, образложене и аргументоване разлоге због чега прихвата наводе из првостепене пресуде, односно из ког разлога сматра да су жалбени разлози неосновани, што у конкретном случају није учинио (бранилац Оливер Ињац), те указивањем да другостепени суд само паушално понавља наводе из првостепене пресуде, не дајући образложење из којих разлога их прихвата, при чему се уопште није изјаснио у вези са жалбеним разлозима, а што другостепену пресуду чини у потпуности нејасном и необразложеном (бранилац Ирена Ђорђевић). Како због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то су захтеви и у овом делу оцењени недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем су захтеви бранилаца окривљених одбијени као неосновани, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем су захтеви одбачени као недозвољени, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић